

Febrìer 2025

nº 322

La Letra Mesadièra

DE L'INSTITUT D'ESTUDIS OCCITANS D'ARIÈJA

11, car. Enric Fabre 09100 PÀMIAS

05.81.06.03.88/ieoo9@orange.fr

<http://arieja.ieo-opm.com/>

LO MOT DE LA PRESIDENTA

Amics,

Totes sabètz que la Region Occitània a una politica lingüistica: « Parlem una cultura viva », per las lengas del sieu territòri que son l'occitan e le catalan. Per que les estatjants ausican e vejan mès aquelas lengas, la Region organiza un rendètz-vos al mes de febrièr. La quinzenada « Parlem ! Catalan et Occitan » que se debanarà del 10 al 23 de febrièr. Dins Arièja que participa a aquel projècte las activitats prepausadas començaràn le 12 de febrièr a Lavelhanet. Ne trobaretz le calendrier en annèxa d'aquela letra.

Le punt fòrt serà le 20 de febrièr a l'Ostal de Ma Region, a Foish en preséncia del director, Marc Ducos, e de Benjamin Assie, elegit delegat a las lengas occitana e catalana que presentarà l'eveniment e la politica regionala als elegits del departament d'Arièja, als personals de l'Educacion Nacionala, als professionals del torisme, als actors culturals, a las Crambas d'Agricultura, dels Mestièrs e de l'Artesanat.

L'escasença per l'IEO d'Arièja de se presentar, de fèr conísser sas activitats e sas competéncias e d'avalar las gents interessadas dels servicis que prepausam.

L'occitan es un tresor unic mas menaçat e la question se pauza totjorn per nosautres de saupre de quun biais agir per le poder preservar e promoure coma cal.

Uèi, mès que jamès, çò màger es de comprene que l'unitat fè la fòrça.

Solid, las iniciativas de cadun dins son parçan son necessàrias mas caldriá pas que demorèssen isoladas. Una associacion nacionala coma l'IEO representa un quicòm de potent, capable de pesar politicament e socialament per que siagan ausidas las nòstras reivindicacions tan localas coma nacionalas o europèas.

Una accion collectiva amb un discors clar e coerent a mès de legitimitat, d'eficacitat e un impacte mès grand prèp dels mèdias o del public.

Fèr part d'una estructura nacionala, aquò vol dire mai de mejans financiers, mai de ressorças pedagogicas, mai de formacion.

09/02/2025 a comptar de **14h45** a Montaut (sala de las Fèstas) – *Planvengut al Teatre* amb Les Galejaires e contes amb Olivèr de Robert. Reservacions al : 06.95.30.50.34 o padenescompagnies@outlook.com
Del 10 al 23/02/2025 – PARLEM ! Catalan e Occitan (veire programa en annèxa).

Un malhum dinamic permet le partatge d'experiéncias, de fargar projèctes comuns, de reagir lèu lèu per mobilizar las gents quand ac cal.

Le travalh d'una estructura nacionala seriá de definir amiras estrategicas per aparar e trasmetre la lenga a tèrme long, organizar projèctes per sensibilizar les joves e assegurar atal la continuitat del patrimòni.

Les bretons, les còrses o les bascs obtenguèron avançadas majas gràcies a associacions potentas.

Le sentit de fèr part d'una comunautat solidària, amb gents que partejan las meteissas valors, qu'an las meteissas tòcas, las capitadas collectivas balhan vam per contunhar le combat per la lenga.

Vos disi tot aquò porque n'ausiguèri fòrça que n'èran pas convençuts. Vertat que i auriá causas de dire sus l'anar de l'IEO tot.

Ongan qu'es una annada electiva seriá benlèu ora de nos fèr ausir, de tornar pensar d'unes aspèctes de l'organizacion d'ara per èsser segurs de fixar objectius comuns plan definits e que cadun i pòsca portar sa pèira d'un biais pertinent.

L'Amassada Generala de l'IEO federal se debanarà les 9, 10 e 11 de mai a Bordèu, i caldrà èsser !

La fòrça e le vam de l'IEO repausa sus l'engatjament de cadun; es amassa, units, que fargarem projèctes ambicioses e que capitarem de salvar la lenga nostra; contunhem de creire a çò que fasèm e atal entre totes ac farem tot!

Annia Wolf

UNA CAPITADA PER LA DICTADA OCCITANA!

Dissabte 25 de genièr, le centre cultural de Foish foguèc le teatre d'un eveniment que cada an, recampa les afogats: la dictada occitana.

Foguèron nombroses a rendre omenatge a la lenga d'Òc, totes amassats per celebrar un patrimòni ric e viu, dels escolans als professionals. Ongan le tèxt causit èra d'Andrieu Lagarda, autor plan presat dins Arièja que festearà sos cent ans al mes de mai.

Mès qu'un simple exercici d'ortografia, aquela dictada es l'escasença de mostrar le dinamisme de la cultura occitana. Foguèc organizada pel cercle occitan Pèire Lagarda de Foish, qu'òbra dempuèi annadas a la preservacion e a la trasmission de le l'occitan.

Rendètz-vos l'an que ven per una novèla edicion que, ac cal esperar, serà encara mès festiva e participativa.

Les ganhants:

Escolans: Mohammed ALSATTOUF-IMECHOUÏ

Collegians: 1/Moustapha ALSATTOUF-IMECHOUÏ ; 2/Kelia DOUMENC

Confirmats-1: 1/Raymonde CHOPINEAU ; 2/Marianne SALON ; 3/Jean JOURET

Confirmats-2: 1/Lydia BASTIE ; 2/Patrick OUSSET ; 3/Anne-Marie ROUSSEL

Professionals: 1/Sophie JACQUES ; 2/Marie-Ange LAGARDE ; 3/Alain VIDAL

Istòrias del temps passat d'Alan Vidal

Bèstias e gents

Es pas aisit de parlar del rapòrt a las bèstias domesticas ja que dins la societat actuala que sacrifica la bèstia, les païsans de temps a passarián per torturaires crudèls. La realitat es plan mès nuançada.

L'uèlh d'un ecologista i trobariá diferentas relacions. Pels animals que manjam, la relacion es clarament una predacion levat que la preda es pas salvatja mas domesticada. Pels autres, seriá puslèu mutualisme ont doas espècias se rendon servis recíprocs ; l'òme diriá a la bèstia : "te domestiqui, te domdi, te lòtgi, te noirissi e en escambi tu trabalhas per ieu".

Çaquelà aquellas relacions desequilibradas en favor de l'òme (qu'aviá dreit de venda e/o de mòrt), s'acompanhavan sovent de patiments per las bèstias. Per domdar, crestar, engraiçar... s'utilizava accessòris constrenhents, pinças, travas, sarracoas, tocadors, embucs, bastons, còrdas, morralhs, cadenas... e per tuar una cotèla o un fusilh. Mas ne som segur, fasián pas patir pel plaser, i èran forçats ; sens cap de facilitats que coneissèm ara, caliá plan manjar, laurar, gardar, carrejar... e tanben regular al just ciò que cal las populacions de gats e de gosses.

Mas la sciéncia freda pren pas en compte l'afeccion e le respècte que pòdon fèr pròva bèstias e gents. S'es evident ara amb l'abondància pletorica de las bèstias de companhiá èra tanben vertat al temps que le païsan coabitava amb un floc de bèstias. Les sovenirs mancan pas.

Cresètz-me, la cosinièra se seriá plan passada de sagnar un polhet e quantes còps l'ai entenduda plàñher un lapin de "paure bestion" abans de l'assucar d'un còp de barron.

Le vièlh vesin que sos uèlhs se banhavan a cada còp que parlava de sos parelhs de buòus. Nascuts a la bòrda, les crestava e les domdava per ne fèr quintals de fòrça, de paciència e de doçor. D'un mot, d'un geste se comprenián, d'un agach compatissián.

La mèstra s'amagava per pas ausir las renadas desesperadas de la maurya tan manhaga que sagnavan sus la mèit. La vegèc naisser, milierats de còps l'afartèc de bon farnat, la menèc sovent al porcàs, l'ajudèc quand porcelava... a tal punt qu'èran vengudas coma amigas compliças e cada maitin, caduna a sa mòda, mancavan pas de se saludar.

Per pas la fisar a un escorjaire inconegut, le vailet esperèc que la vièlha cavalha se morisquèsse per l'enterrar al fons de la granda pèça que totis dos amassa pendent mès de vint ans, laureron, escarrasseron, dalhèron, rastelèron... un ramat de còps.

Dins le camion del maquinhon, le vièlh taure sentissiá que jamès pus tornariá pas a l'estable. Brulhava tant e pus en guisa d'adieu a tota la familia atristada que l'avián coconat una brava desena d'annadas.

Exemples atal mancavan pas, nos mòstran l'estacement e la connivència de l'òme amb las bèstias. De tant que le contexte aja canbiat, gardèm-nos de comparar uèi a temps passat e de fèr passar nòstres aujols per rustres crudèls qu'èran pas brica.

***La cronica
de Claudina Ribèra-Solhà***

Se quin fabricar un estac (seguida)

Ara, la pèça que permeterà de barrar l'estac. Que cal un tròc de boès d'una auta essència: castanyer, acacià, espés de 5-6 cm, long de 3 pams de man a pus près. E aquí trebalhar'l fin. D'un costat, aprèstas le manc, una quinzena de cm, de tala faiçon qu'òn le poga tié a l'aise e virar'l. Aquela partida que s'acaba per un copadís net d'1,5-2 cm de cadà costat, que servirà d'arrèst.

Ara, la clau ela-mèma, a l'auta extremitat. Que cal que sia perpendiculara al manc. Que's presenta coma una mena de flèca arredonida de 4 cm de long, mès ponchuda al cap, amb una copadura d'1,5 cm de cadà costat. De la fin del manc entrò l'arrèst de la flèca que i a 20-25 cm, crusts e arredonits.

E ensajar se tot fonciona coma cal. Apuar aishús les dus caps, passar la flèca dedens la prumèra bauda, puish dedens la segonda, virar d'un mièg torn e rechar la pression. Que devem enténer: clac !, pròva qu'a foncionat coma cal.

Ara, que cal fèr tié l'estac a la grèpia. Dedens le bòrd d'aquesta, cavar un trauc pro gran andà que i passe un tròc de cadena, d'una longor que permeta a la vaca de's colcar e de's levar sense èster estranglada, e que li permeta tanbens de minjar. Aquela partida, qu'òm l'arrèsta de l'auta costat amb un boès entraversat dedens le prumèr anèl, e que's vié pausar contra la pòst.

Aquí, qu'engulhatz l'estac dedens l'anèl de l'auta cap, e que non demora cap mès qu'a trobar l'animal que se n'i va vié!

« -Bon, ara qu'as fèt un cap d'òbra, qué te'n vas fèr?

-Pas estacar-i una vaca, non! Mes qu'è pres plaser a tornar crear quauqu'arren que les òmes fasian l'ivèrn, a casa, pròishi del fòc. E que'l meterè a l'entrada, aishús la paret, brembadís d'un còp èra. »

Andriu e Claudina

